

νοιξω την καρδια μου σαν αργιτικο πεπονι * Να σου φιθυρισω δυο συμφωνα;:
να σου λαλησω;: να σου πω κατι; * Τραβαιε πρεζο: τραβαιε περισταση: ζορι-
ζεται: φηλωνει: αγαπαει: εχει θαγκωσει την λαμαρινα * Καταζουλαω: κατα-
πιεζω * Καψουρης: ερωτευμενος * Αραξε στα κιλα σου * Τραβα στην
παντα: προχωρα: σταματα να λες κατι * Μη μου μπαινεις στα φιλα: μη μου
θβαινεις με κοκκινο: μη μου ξηγεσαι αλμυρο φυστικι: μη μου θβαινεις διχως φλας:
μη μου ξηγεσαι αταλα: μη μου κολλας * Την βρισκω καργα για παρτη μου:
περνω ωραια * Σπασε: φυγε η κανε στροφη 180° και στριβε * Εχει φυση-
μα στο μυαλο: ειναι καλος: ελαφρομυαλος * Εχει φυσημα στην καρδια: ειναι
ερωτευμενος * Μπακουρος: γαμπρος * Δινει μυαρο: δινει χυλοπιττα: αρνιε-
ται ενα δεσμο * Ειναι καγκελο: ειναι παγωμενο * Μ.Φ.: μην φαχνεις *
Φρομπαλας: σπαω πλακα * Φροκαλο: ασχημος: καδρο * Σπαστικος: σπασι-
κλας: σναμπ * Θα συγκαουμι: Θα θγαλουμι κοριους: Θα θγαλουμι την μπε-
μπελη: το λεει κοριτσι σε αγορι στο χορο οταν τη σφιγγει και δεν θελει.

συγκεντρωση - σχολιασμος: Ενα Σιμιτζη

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Ξενη Σ. Σκαρτσή

ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟΥΣ

Δε μπορεί να φτωχηνει για να χωρε-
σει τον κοσμο

δε μπορεί να φτωχηνει και ντρεπεται.

*

Τα πουλια πανω απ το γαλαζιο τ ου-
ρανου

διπλα στο πρασινο της λησμονιας...

Τα πουλια σημαδευαν τη ζωη μας.

*

Περιστερακι της χαρας, περιστερακι
μου

σου σθησανε τα ματια τραγουδωντας
τα.

*

Η αναμνηση που σθηνει και με σκοτω-
γει.

Ισως ειναι πια κοντα η μερα που θα
κοιμαμαι χωρις τραγουδι.

*

Δεν ειναι τραγουδι ουτε πουλι
ειναι το κουτι της καρδιας που τρα-
γουδαει αποψε.

*

Απλωνοντας τα χερια
σημαδευε το χωμα της χαρας και την
πετρα της σιωπης

και καθησε μελωδικος μεσα στο φως
του μεσημεριου

μισος σιωπη, μισος χαρα,
ολοκληρος της ανοιξης.

*

Τ' αστερια ειν ενας κοσμος
οταν καθρεφτιζονται στη μικρη μας λι-
μνη

ενας κοσμος οπου μπορουμε ν απλω-
σουμε τα χερια μας να μαζεψουμε κου-
μαρα.

*

Παντα ειναι γαλαζια η μνημη μας τη
νυχτα

τ' αστερια ανασαινουν στο σκοταδι.

*

Φοβαμαι τη ντροπη του κοσμου
διαβαζει μεσα μου χιλιαδες κυματα.

*

Εχει φωνη το κυμα οταν δουρκωνει ο
οριζοντας

εχει φωνη κι εγω το σθηνω ελαφρα
να μην πονεσει.

*

Κοιταζαμε χωρις ν αναρωτιομαστε
κι οταν αναρωτιομαστε ξεχναγαμε ν
ανασαινουμε

νιωθαμε μεσα μας ενα απεραντο κυμα
να σαλευει,

τραγουδουσαν οι ανθρωποι.

*
Είναι μικρός ο δρόμος από δω ως τη
θρύση

είναι μικρός και δε χωράει τσος δῆμα-
τα.

Τον μακραίνουμε μέσα από τα χωρά-
φια.

*
Είναι κρυμμένη καλά η αλήθεια:
οι ταφοί είναι πάντα ταφοί όταν δι-
νουν λουλουδιά.

*
Τραγουδι τραγουδι η ζωή
αν γίνει πέτρα και λουλουδι.

Η πέτρα μας δίπλα στην πέτρα
φτιάχνει τον κόσμο.

*
Μαθαίμε να διαβάζουμε μ' αλφαβῆτο
τη μουσική και τους ανθρώπους που
αγαπάμε.

*
Κουραστήκαν οι πνοὺλες στη μέση
του δρόμου

κουραστήκαν και φορτωθήκαν στον
πρῶτο ἄνθρωπο
με γυρτὸς ὠμούς και ξαφνιασμένο χα-
μογέλο.

*
Δέντρα φωτιά και σύννεφο
πὼς ξανοίξε ο οὐρανὸς κραυγῇ.

*
Δροσία στα μάτια μου, φωνή στα χε-
ρία μου

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Κώστας Γουλιὰμος

Ο ΠΑΡΕΜΒΑΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ

(Με ἀφορμή τρία ποιήματα του Καρυωτάκη)

Ολοκληρή η παιδική δράση αποκορυφώνεται στη γλώσσα. Τα δέντρα, ο οὐρανός, τα ζώα, ο ἄνθρωπος, τα ζῶα, τα παιχνίδια, η φίλια αξιοποιούνται στην φαντα-
σία του παιδιού.

Η ικανότητα, η μεγάλη δύναμη και στάση του απέναντι στο συναίσθημα, κινεί το
«ενδιαφέρον» και την «αφοσίωση» των μεγάλων που θέλουν να κατευθύνουν και να
υποτάξουν τη «γλώσσα» του στην δική τους «γλώσσα».

και ατελείωτη, ατελείωτη πνοή χαράς
στο δρόμο του πουλιού
τ' ἀστερι μου, το φῶς, το κύμα.

*
Καίνουργιε κόσμῃ ομορφῇ, πλατύ και
ευτυχισμένῃ
πὼς σ' αγαπούν τα χέρια μου, τα μάτια
μου, το στόμα.

Ολὸς πνοή και ολὸς χυμὸ και ολὸς δρο-
σία και χῶμα
στον ἥλιο του μεσημερίου τελειώνει
τῇ ζωῇ μου.

*
Ξημερώσε... Ἐνα ἀπαλό παιχνιδιари-
κό φῶς κυλήσε στο πρόσωπο, χάιδεψε
τα μαλλιά, χυθήκε ἀκρατῆτο στα μα-
τια, ζωντανέψε στα δαχτυλά, μισανοί-
ξε τα χεῖλη, γέμισε τῇ σιωπῇ ἀπ' τῇ
λαχτάρα τῆς ζωῆς και θρονιάστηκε
περήφανο στην καρδιά.

Τὸ μόνο που πιστεύα πάντα είναι πὼς
ἐνὰς ἀγγελὸς ἀγγίζει καθῆ πρωί τὴν
καρδιά μου.

*
Κράτα μου τὸ χερί. Φεύγουν τα χεῖ-
δονα για να πεθάνουν.
Στον ὀρίζοντα γυαλίζουν τα ντουφεκιά.

*
Φιλία στα μαγουλά, φίλια στα μάτια,
φιλία στ' ἀγκυκλήμα και στον τρικυμι-
σμένο δρόμο με τα ξαχαρενιά χαλίκια.

*
Ποναί ἀρα είναι ζωντανός.